

РЕШЕНИЕ

№ 2065

гр. София, 28.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Паола Георгиева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11706** по описа за **2023** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от М. П. П., ЕГН [ЕГН], от [населено място], в качеството му на управител на „ВАНЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] срещу Решение № 4415/04.10.2023 г. постановено по АНД № 20231110207675/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6910534/2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, в размер на 300 лева.

В жалбата се твърди, че СРС не се е съобразил с обстоятелството, че ЕФ е издаден в нарушение на процедурните правила. Счита, че не са представени доказателства, че служителят на СДВР Д. Ч. е преминал през съответната подготовка за работа с АТСС и е имал право да работи с техническото средство. Излага доводи, че не се е възползвал от възможността да представи на административнонаказващия орган имената и данните на ползвателя на автомобила. Счита, че не следва търговското дружество да носи отговорност за нарушението, което не е извършено по повод изпълняване на търговска дейност. По тези съображения се иска отмяна на

решението и на потвърдения с него ЕФ. Претендира разноски представляващи адвокатско възнаграждение.

Ответникът, Столична дирекция на вътрешните работи, чрез юрк. С. в съдебно заседание изразява становище за неоснователност на подадената касационна жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6910534/2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба” в размер на 300 лева.

Въззивният съд, въз основа на представените доказателства, е приел за установено от фактическа страна, че на 19.01.2023 г. в 19:06 ч., лицето Л. П. е управлявало лек автомобил „Н.“, с рег. [рег.номер на МПС] и се движил в [населено място], по околновръстния път на града, с посока на движение от [улица]към [улица]. В района на № 324, при ограничение на скоростта от 80 км/ч, важащо за конкретното място, автомобилът е засечен да се движи с 115 км/ч, като е приспаднал толеранс от 3% във връзка с допустима грешка при измерване на скорост и същата се зачита като 111 км/ч. Нарушението е установено с техническо средство – мобилна система за видеонаблюдение АТСС Cordon M2, записваща дата, час, място, скорост и регистрационен номер. След извършване на проверка за собствеността на автомобила, било установено, че същият е собственост на „ВАНЕКС“ ЕООД, както и че касаторът, в лицето на М. П., е управител на посоченото дружество. След установяване на горните факти, на М. П., в качеството му на управител на „ВАНЕКС“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], е издаден електронен фиш с № 6910534 от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр. чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП, му е наложено наказание „глоба” в размер на 300 лева. След извършване на проверка в дружеството, П. установил кое е лицето, което е управлявало процесното МПС, като установил, че автомобилът бил предоставен без негово знание и съгласие от един от служителите на фирмата на лицето Л. П.. М. не се е възползвал от възможността да уведоми органите на ОПП СДВР за установените обстоятелства в 14-дневен срок, съгласно нормата на чл. 189, ал. 5 от ЗДвП.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Решението на районния съд е валидно и допустимо и правилно.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба Серия К № 6910534/2023 г., издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4, вр.

чл. 182, ал. 2, т. 4 от ЗДвП на касационния жалбоподател е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лева, за нарушение по чл. 21, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗДвП от ЗДвП.

За да стигне до този правен резултат съдът е приел, че ЕФ е издаден при спазване на установената в чл. 189, ал. 4 ЗДвП форма, като съдържа всички лимитирано посочени в този текст реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения, обуславящи неговата отмяна. Нарушението е безспорно установено с годно техническо средство съгласно приложените по делото доказателства. Правилно е приложен и материалният закон. Въззивният съд е изложил мотиви по наведените от жалбоподателя възражения, идентични с наведените в касационната жалба, като е приел същите за неоснователни. Мотивирал се е по всички относими към спора факти и обстоятелства. При тези мотиви е потвърдил обжалвания ЕФ.

Настоящият съдебен състав на касационната инстанция изцяло споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви. Въззивният съд се е произнесъл въз основа на обективно, всестранно и пълно изследване на всички релевантни обстоятелства съгласно чл. 14, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, които е установил с редовно събрани съгласно чл. 107, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН допустими доказателствени средства по чл. 105, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН (писмени по чл. 127 НПК вр. чл. 84 ЗАНН), подложени на проверка по чл. 107, ал. 5 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. Решил е спора въз основа на надлежна доказателствена съвкупност, без при формирането и преценката ѝ да са допуснати съществени процесуални нарушения. Правните изводи са изведени при надлежно установена фактическа обстановка, без да са останали неизяснени обстоятелства, които да ги компрометират.

Настоящият съдебен състав счита, че фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието са правилно установени в хода на протеклото административнонаказателно производство пред наказващия орган и в производството пред въззивната инстанция. Всички релевантни за съставомерността и индивидуализацията на деянието факти и обстоятелства, които обуславят административнонаказателната отговорност, са установени и удостоверени. При установяване на нарушението няма допуснати съществени процесуални нарушения.

Споделят се от касационния състав всички изложени мотиви от въззивния съд. Противно на релевантите в касационната жалба твърдения, обосновано и в съответствие с представените доказателства СРС е приел за установено извършеното нарушение и липсата на допуснати в хода на АНП съществени процесуални нарушения. Предложената от СРС аргументация е убедителна и съответна на закона, поради което не следва да се преповтаря от касационната инстанция - чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН. Възраженията в касационната жалба преповтарят тези от жалбата пред СРС, който вече се е произнесъл по тях.

Предвид изложеното и доколкото обжалвания ЕФ съдържа всички необходими реквизити за издаването на валиден и законосъобразен електронен фиш, посочени в чл. 189, ал. 4 ЗДвП и е спазена разпоредбата на чл. 189 ЗДвП, правилни и обосновани

фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да го потвърди.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл. 218, ал. 2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФ следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и предвид разпоредбата на чл. 64д, ал. 3 ЗАНН ответникът, чийто процесуален представител е направил своевременно искане за присъждане на такива, има право на разноски. Предвид това оспорващият следва да бъде осъден да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева, определени в съответствие с фактическата и правна сложност на делото и на основание чл. 37, ал. 1 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА срещу Решение от 04.10.2023 г. постановено по АНД № 7675/2023 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 112-ти състав.

ОСЪЖДА М. П. П., ЕГН [ЕГН], като управител на „Ванекс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица] да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи деловодни разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател :

членове: